

România liberă ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

20 de ani de la victoria asupra Germaniei hitleriste

Poporul nostru, împreună cu întreaga omenire iubitoare de pace și progres, sărbătorește astăzi 9 mai două decenii de la memorabila victorie militară asupra Germaniei hitleriste...

Forța hotărâtoare a coaliției antifasciste a fost Uniunea Sovietică. În timpul celui de-al doilea război mondial, poporul sovietic, condus de P.C.U.S., glorioasă sa armată...

Constituie un izvor de mândrie patriotică faptul că, alături de Uniunea Sovietică și de celelalte țări ale coaliției antifasciste, poporul român și-a adus contribuția sa activă la lupta împotriva fascismului...

Înfrângerea fascismului german și a militarismului japonez a avut un rol uriaș în desfășurarea luptei populare pentru libertate și progres social. Formarea sistemului mondial socialist a dus într-un stadiu nou întregul proces revoluționar mondial...

Republica Populară Română are la baza politicii sale externe prietenia și alianța frățească cu toate țările socialiste. Statul nostru promovează în relațiile internaționale colaborarea cu toate țările, indiferent de orientarea lor socială...

Pronuțându-se pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, țara noastră condamnă cu hotărâre acțiunile agresive ale Statelor Unite împotriva R.D. Vietnam, precum și împotriva Republicii Dominicane și cere încetarea lor imediată și retragerea trupelor intervenționiste...

TELEGRAMĂ

Tovarășului ANTONIN NOVOTNY Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia Președintele Republicii Socialiste Cehoslovacie

Tovarășului JOZEF LENART Președintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovacie PRAGA

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, în numele întregului popor român și al nostru personal vă felicităm din toată inima și vă transmitem salutul nostru tovarășesc.

În anii puterii populare, prietenia tradițională dintre popoarele române și cehoslovace s-a dezvoltat continuu, spre binele ambelor noastre țări socialiste.

IMPĂRTĂȘIND bucuria dumneavoastră, îndreptățită de realizările importante obținute de poporul fratelui cehoslovac în opera de construire a socialismului, vă dorim noi succese în activitatea dumneavoastră consacrată prosperității continue a R.S. Cehoslovacie.

NICOLAE CEAUȘESCU Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române CHIVU STOICA Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române

ION GHEORGHE MAURER Președintele Miniștrilor al Republicii Populare Române

Paralel cu asimilarea, în primele luni ale acestui an, a tehnologiei de fabricație a combinei de recoltat porumb CT 2 R, colectivul uzinelor „Semănătoarea” a livrat peste plan 1000 mașini agricole de diferite tipuri.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI Drumul celor 1000 de combine...

Aprilie a fost capricios; primele zile ale lui mai se arată la fel. Plouă, local sau general, pământul nu e zăvânt suficient, în unele locuri înzăpezit, porumbul e în înfriziere. La uzinele „Semănătoarea”, comunicatele lapidare ale Consiliului Superior al Agriculturii se parcurg cu interes...

Congresul partidului. Un angajament de răspundere, căruia, în aceste zile, secțiile uzinei îi creează toate condițiile de realizare. Cum? O scurtă anchetă dă răspuns întrebării.

de către secțiile prelucrătoare, au și fost depozitate la secția de montaj general. NICOLAE SINDIE, lăcătuș, șef de brigadă: Tocmai terminam montajul unui subsansamblu de la cadrul combinei...

- Un act de creație Colocvii în curtea uzinei Atelierul de prototipuri - o școală în lucru - 400 de mașini.

recoltat porumbul vor intra în lanțul. Combine noi, moderne, cu productivitate mare și pierderi minime. Acum câteva zile, în curtea uzinei, prima dintre ele, întoarsă de pe teren și pregătită să plece în poliariză atenția oamenilor. Au înconjurat-o, discutându-i calitățile, stabilindu-i caracteristicile tehnice și funcționale.

Un act de creație se cere multiplicat. În cazul combinei CT2R multiplicarea se va face, anul acesta, în 3000 de exemplare. Pentru 1000 de bucăți, colectivul uzinei și-a stabilit ca termen, un eveniment scump întregului nostru popor: al IV-lea Congres al partidului.

Șeful atelierului de prototipuri: În momentul de față, în atelierul nostru se montează cinci combine. Problema principală - grija pentru ca mașinile să fie realizate în condiții cât mai bune. Trebuie să știți un lucru - montarea acestor cinci combine reprezintă o școală nu numai pentru muncitorii atelierului nostru, dar mai ales pentru oaspeții noștri.

VALERIU POPA, maistru: Eu sint maistru la secția de montaj, dar de la 30 aprilie lucrez la atelierul de prototipuri, asistând la montarea combinei, studiiu desenele, planurile de montaj. Foarte curind voi conduce eu însumi, în secția mea, aceste operațiuni și ca atare trebuie să fiu documentat. Paralel cu însușirea tehnicii montajului noului produs, am luat o serie de măsuri organizatorice. În secția de montaj am creat spațiul în așa fel ca să putem trece imediat ce va fi necesar la un flux normal de montaj. De asemenea, o serie de repere, deja livrate

SEMANATUL PORUMBULUI SĂ FIE GRABNIC TERMINAT - Raid anchetă în regiunile Brașov, Suceava și Bașov

Bob Leeson: Corespondență din Londra - DOUĂ VOTURI

Întâlnirea conducătorilor de partid și de stat cu oamenii de știință

Vineri la amiază a avut loc o întâlnire a conducătorilor partidului și statului cu oameni de știință. Au participat tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Leonte Răutu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Gaston Marin, Gogu Rădulescu, acad. Ilie Murgulescu - președintele Academiei R.P. Române, Manea Mănescu, șef de secție la C.C. al P.M.R., acad. Ștefan Bălan - ministrul învățământului, prof. dr. Voinea Marinescu - ministrul sănătății și prevederilor sociale, membri ai Prezidiului Academiei R.P. Române, conducători ai institutelor de cercetări științifice și unor institute de învățământ superior din București și alte centre științifice ale țării, precum și alți oameni de știință.

Luind cuvântul, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al P.M.R., a spus: Am dorit să avem un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea cercetării științifice și contribuția oamenilor de știință și din învățământ la activitatea practică de construire a socialismului din țara noastră.

Comitetul Central al Partidului - a spus vorbitorul - dă o înaltă apreciere aportului oamenilor de știință la rezolvarea problemelor complexe ale dezvoltării economiei și culturii noastre socialiste. Oamenii noștri de știință au continuat și dezvoltat cu succes - în condițiile avântului construcției socialiste - tradițiile progresiste ale înaltașilor științei românești, tot ceea ce a creat mai bun poporul nostru în trecut în știință, dobândind rezultate cu care, pe drept cuvânt, ne putem mândri. Realizările remarcabile obținute, rod al muncii cercetătorilor care și-au pus întreaga activitate în slujba înfloririi patriei, au ridicat prestigiul științei românești, au făcut să crească contribuția țării

noastre la patrimoniul științei mondiale. Merită relevată însemnătatea contactelor care s-au stabilit între oamenii de știință din țara noastră și cei de peste hotare, colaborarea cu savanții din țările socialiste și alte țări. Și în viitor trebuie să se acorde atenție folosirii în cercetare și în activitatea practică a tot ceea ce știința și tehnica mondială creează mai bun.

Totodată, a arătat vorbitorul, Comitetul Central al Partidului, guvernul subliniază însemnătatea deosebită a cercetării științifice proprii și consideră că trebuie manifestată toată grija pentru dezvoltarea în continuare a acesteia. A renunța să cercetăm noi înșine înseamnă a rămâne în urmă față de dezvoltarea mondială. Construirea socialismului se face tocmai pe baza celor mai înalte cercetări ale științei; în această constă esența superiorității noii orinduri - orinduirea socialistă.

Știința, care stă la baza construcției socialismului, poate și trebuie să-și aducă contribuția activă în ridicarea la un nivel și mai înalt a întregii noastre societăți, în întărirea forțelor economice ale patriei. Este necesar să se imbine în mod armonios cercetarea fundamentală, care-și are rolul și importanța sa în munca științifică generală, cu cercetarea legată de nevoile practice, concrete ale construcției socialismului. Aceste două domenii de cercetare nu pot fi separate între ele. Dezvoltarea științei la nivelul exigențelor actuale presupune îndrăzneală și spirit inovator, înlăturarea oricărei rigidități, îngustimii de vederi și lipse de obiectivitate științifică, care desfășurarea unui larg schimb de opinii între toți oamenii de știință, confruntarea deschisă a punctelor de vedere în sesiuni științifice și în publicații de specialitate.

Relevind însemnătatea marxism-leninismului, concepția științifică care stă la baza activității partidului nostru, vorbitorul a arătat că oamenii de știință din țara noastră au adus o contribuție însemnată la abordarea diferitelor domenii ale științei în lumina materialismului dialectic și istoric. Referindu-se apoi la dezbaterile care vor avea loc pe marginea proiectului Directivelor Comitetului Central cu privire la planul de dezvoltare a economiei pe anii 1966-1970, vorbitorul a spus: Oamenii de știință pot să aducă o contribuție prețioasă la perfecționarea soluțiilor privind dezvoltarea în perspectivă a economiei și culturii, la definitivarea Directivelor Congresului al IV-lea. În viitor, institutele noastre de cercetări științifice, oamenii de știință vor trebui să ia parte și mai activă la rezolvarea diferitelor probleme ale construcției socialiste.

Subliniind preocuparea conducerei de partid și de stat pentru perfecționarea modului de organizare a activității de cercetare, vorbitorul a spus: Dezvoltarea științei și realizarea unei îmbunătățiri în organizarea unității de cercetare, o mai justă coordonare și unire a forțelor din diferitele domenii. Vă revine dvs.

rolul de a găsi cele mai bune forme de organizare și de coordonare a activității științifice, pornind și aci de la ceea ce practica și experiența arată că este bun.

Relevind faptul că știința noastră dispune de o bună bază materială și de cadre care asigură condiții pentru desfășurarea în ritm susținut a activității științifice, primul secretar al C.C. al P.M.R. a spus: Conducerea partidului și guvernul sint hotărâți să facă în continuare eforturi corespunzătoare sarcinilor sporite care ne stau în față în anii viitori. Ceea ce se impune este să îmbunătățim și să folosim cât mai bine și cu cât mai mare eficiență baza materială de care dispunem. Un obiectiv de seamă va trebui să fie pregătirea tinerelor cadre de cercetători, perfecționarea și specializarea acestora la nivelul cerințelor actuale ale științei.

În încheiere, tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat convingerea Comitetului Central al Partidului că oamenii de știință își vor sporii aportul la mersul înainte al construcției socialiste, vor fi la înălțimea încrederei partidului, popoului. Să nu precupețim nici un efort - a spus vorbitorul - pentru a ridica patria noastră pe culmi tot mai înalte ale civilizației, pe culmile socialismului.

Au luat apoi cuvântul academicienii Ilie Murgulescu, președintele Academiei R.P. Române, Petre Constantin-Iași, președintele Societății de științe istorice și filologice, Vasile Mirza, membru al Prezidiului Academiei, șef de secție la Filiala Iași a Academiei, Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică, Iorgu Iordan, vicepreședintele Academiei R.P. Române, Miron Nicolescu, directorul Institutului de matematică, Grigore Moisil, președintele Comisiei de automatică, membru al Prezidiului de Automatică, Andreia Otetea, directorul Institutului de istorie, Tiberiu Popovici, directorul Centrului de calcul matematic din Cluj.

Exprimând gândurile tuturor oamenilor de știință din patria noastră, vorbitorul au subliniat în cuvinte calde recunoștința față de conducerea partidului și statului pentru grija deosebită pe care o acordă științei și slujitorilor ei. Participanții au relevat bucuria și satisfacția prilejuită oamenilor de știință de înflorirea și schimbul de păreri avut cu conducătorii de partid și de stat. Ei au subliniat însemnătatea și utilitatea deosebită a unor asemenea întâlniri. În cuvântul lor, ei au făcut propuneri valoroase privind îmbunătățirea, în continuare, a activității de cercetare științifică, creșterea eficienței ei, formarea cadrelor de cercetători - schimbul de mine al științei noastre.

Oamenii de știință și-au exprimat hotărârea de a-și consacra capacitățile, talentul, puterea de muncă pentru dezvoltarea economiei științei și culturii patriei noastre, pentru înflorirea României socialiste. Conducătorii partidului și statului s-au întretinut apoi cordial cu oamenii de știință prezenți la întâlnire. (Agerpres)

ZIUA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI

Poporul român sărbătorește 88 de ani de la proclamarea independenței de stat, eveniment deosebit de însemnat ce a avut loc în cadrul procesului de constituire a României moderne. Independența era născută fierbinte a întregului popor. Timp de veacuri, supus dominației otomane, poporul român a luptat și a dat jertze pentru recistigarea deplinei sale libertăți. Noile condiții istorice apărute încă din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și accentuate în cursul secolului al XIX-lea, criza orinduirii feudale, revoluția burgheză-democratică din 1848, formarea statului național prin înfruntarea lui Alexandru Ioan Cuza, reforma agrară din 1864 și indeosebi consolidarea noii formațiuni social-economice capitaliste, au impus ca o necesitate imperioasă înlăturarea dominației imperiului otoman și câștigarea independenței.

În primăvara anului 1877, după încheierea convenției dintre România și Rusia în temeiul căreia trupele ruse au fost autorizate să treacă prin teritoriul României pentru a împinge pe turci la sud de Dunăre și în urma bombardării de către otomani a localităților de pe malul românesc al fluviului, a fost proclamat la 29 aprilie războiul împotriva imperiului otoman. Era un pas spre independență, dar poporul român l-a apreciat pe drept cuvânt ca insuficient. Incurajând cercurile politice cele mai înaintate, masele populare au cerut prin manifestațiile lor, în zilele următoare, fălșă proclamarea a neatinării. La 9 mai 1877, dind curs dorinței unanime a popoului, Adunarea deputaților a votat aproape în unanimitate - 79 de voturi da, contra 2 voturi nu - independența României.

Proclamarea independenței a stîrnit un puternic val de entuziasm în întreaga țară, dar votul Adunării deputaților și apoi al Senatului trebuia recunoscut de puterile europene. În consecință, se impunea participarea efectivă a României în luptă, prin care urma

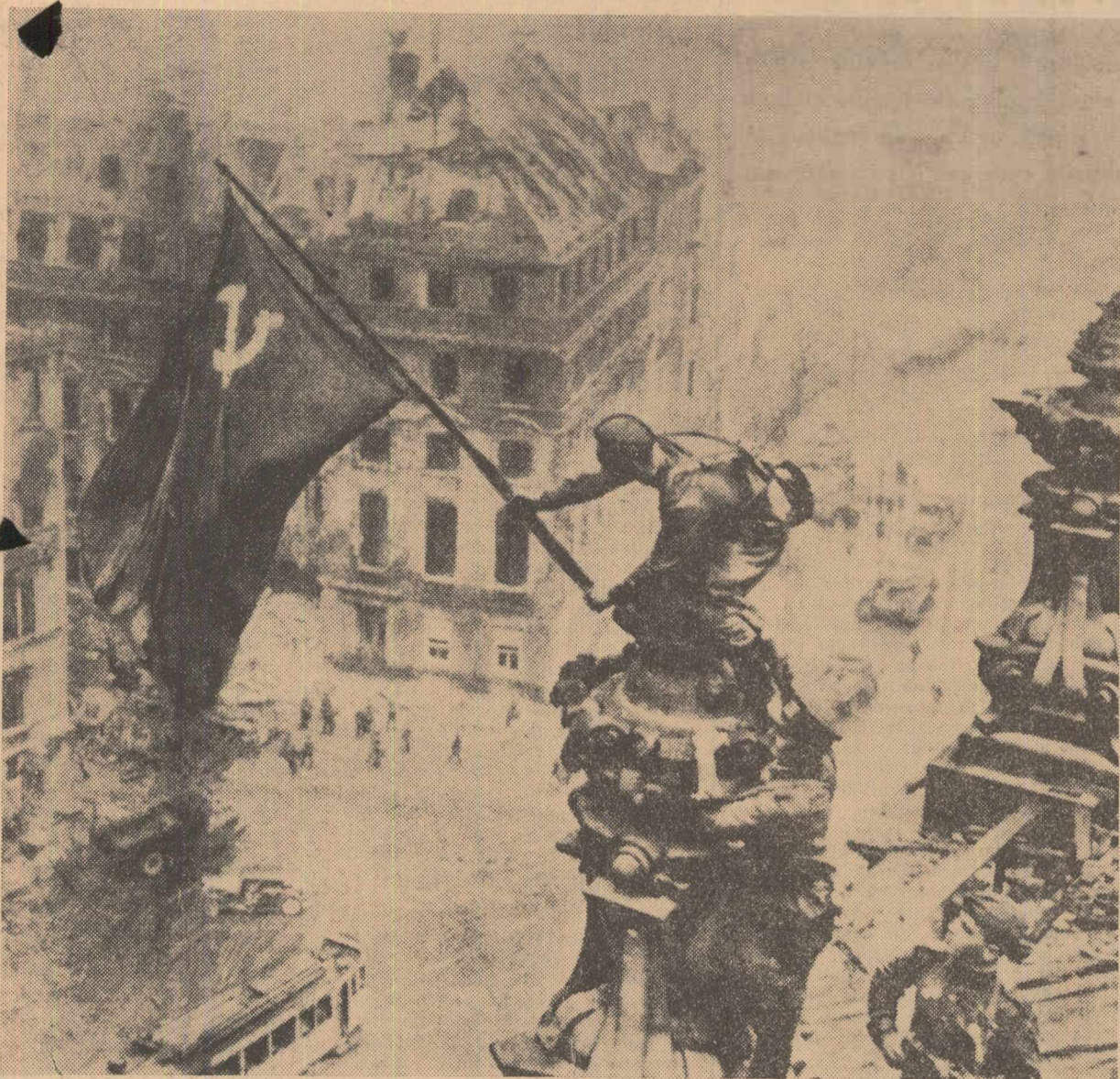
să se dovedească colabirarea noastră mutată la popoului român de a-și păstra independența pe care o proclamase. În luna iulie, armata română a trecut Dunărea în ajutorul aliaților ei, armata rusă. Timp de luni de zile, ostașii români și ruși au luptat alături sub zidurile Plevnei. În ultimele zile ale lunii noiembrie, puternica cetate turcească a capitulat. Importanța victoriei, cheie a războiului din 1877, a fost reperută în mare măsură datorită jertzei de sine și a eroismului ostașilor și ofițerilor români.

După căderea Plevnei, evenimentele au evoluat rapid. Armatele ruse au ajuns până în preajma Constantinopolului, imperiul otoman a cerut armistiți și apoi s-a arătat dispus să negocieze pacea. Tratatul de la San Stefano, iar apoi, în vara anului 1878, tratatul de la Berlin - rezultat al lucrărilor congresului de la Berlin și al participării tuturor puterilor europene - au consfințit independența României. Actul de la 9 mai 1877 era acum recunoscut pe plan european și România pășea în rindurile statelor suverane, fiind înlăturată dependența ei față de Poarta otomană.

Independența - ca și Unirea din 1859 - a fost înainte de toate rodul luptei populare, dar cele dintii toloase ale ei nu le-au cucerit acestea, în condițiile dominației țării de regimul burghez-moșieresc, ci cele două clase exploatare și indeosebi burghezia, clasa direct beneficiară. Cu toate acestea, eliberarea țării a avut o deosebită importanță pentru dezvoltarea ei ulterioară, deschizându-se un drum mai larg capitalizării și pregătindu-se desăvîșirea unității statale ce s-a înlăptuit în 1918. Adevărata independență a cucerit-o însă țara noastră numai în anii puterii populare, cind sub conducerea Partidului Muncitoresc Român poporul nostru, stăpin pe soarta sa, a construit socialismul, iar patria noastră a devenit puternică, înfloritoare.

20 de ani de la victoria asupra Germaniei hitleriste

Strălucesc fețele oamenilor

ZIUA VICTORIEI*)

Cicerone Theodorescu

E-a noului drum
Prezență-arzătoare.
Și-atunci, ca și-acum,
Aceași chemare...

Ne-ntoarcem din nou
La vetrele sfinte:
De-al luptei ecou
Ne-aducem aminte;

De arșița grea —
Văpăi, orizontul!, —
Când totul era
Victoria, frontul;

De-ațiția pâlmași
Dînd morții dobîndă,
De viii-chezași
Dînd morții osîndă;

De care blîndate,
De zile cumplite,
De nopți sfîrtecate,
De bolți ciuruite;

De pajura beznei
Bătînd, să rămină
Cu-aripele gleznei
Pe lume stăpînă;

De pînde, de-ațineri
Sub ochii vrăjmași,

*) Din volumul în pregătire „Zburătorul de lair“.

De jertfe de tineri,
De sînge de-ostași:

De sute de mii
De flăcări întinse
Prin vreme, mai vii
Și pururi nestinse,

Ca focul din ele
Să-l schimbe în aur,
În holde, în stele,
În cîntec de faur,

În bolțile muncii
De-ofer și de-aramă
Ca mamele, pruncii,
Să nu se mai teamă,

Ca zarea să-mbrace
Vestoane albastre:
În marș, către pace,
Armatele noastre...

Ni-i drumul pe-o culme.
Și totul mai lesne-i!
Urită de lume
E pajura beznei —

Și adînc luminîndu-l
La jarul istoriei,
Ne-ntoarcem cu gîndul
La Ziua Victoriei.

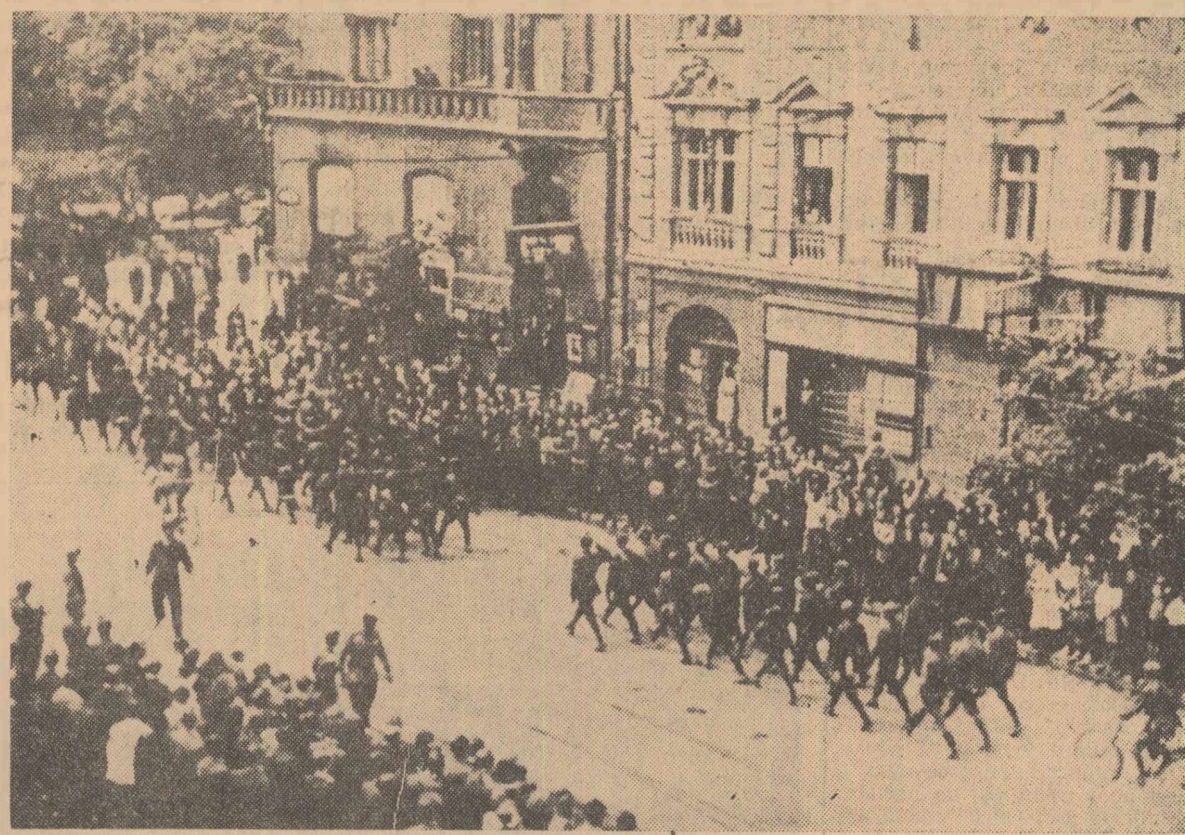
Bătălia pentru Berlin a fost cea mai mare bătălie din istoria războaielor. Victoria eroicelor armate sovietice la Berlin a constituit lovitură de încheiere dată Germaniei hitleriste.

Zece zile și zece nopți s-au desfășurat luptele crîncene din Berlin. Spre sfîrșitul zilei de 28 aprilie, armatele sovietice ocupaseră orașul aproape în întregime. Luptele se desfășurau acum în centrul Berlinului avînd ca țintă Reichstagul. Deși trupele hitleriste se împotriveau cu cea mai mare înverșunare, totuși la 30 aprilie a început asaltul Reichstagului. Sub acoperirea tirului artileriei și tancurilor, subunitățile de infanterie sovietice au pătruns în clădirea Reichstagului prin spărături din ziduri. Luptele au fost deosebit de crîncene, dar vitejii ostași sovietici s-au acoperit de glorie. În zorii zilei de 1 mai, ostașii sovietici au înălțat deasupra Reichstagului și al întregului Berlin steagul roșu al victoriei. În ziua de 2 mai, resturile garnizoanei Berlinului s-au predat. Distrugerea grupării berlineze a înamicului și cucerirea Berlinului au constituit factorul hotărîtor al zdrobirii definitive a Germaniei hitleriste.

În clișeu: Sergentul Mihail Egorov și Mellion Kantaria înălțînd steagul victorios deasupra Reichstagului.

La luptele purtate pentru eliberarea orașului Banská Bystrica — nod de mare însemnătate strategică din Cehoslovacia — alături de armata sovietică a participat și armata română. În clișeu din dreapta, unități ale armatei române în orașul Banská Bystrica.

La luptele purtate pentru eliberarea orașului Banská Bystrica — nod de mare însemnătate strategică din Cehoslovacia — alături de armata sovietică a participat și armata română. În clișeu din dreapta, unități ale armatei române în orașul Banská Bystrica.

Totul pentru front, totul pentru victorie

Din august 1944 pînă în mai 1945, masele populare din țara noastră mobilizate de Partidul Comunist Român sub lozincă „Totul pentru front, totul pentru victorie“ au desfășurat o muncă arduă, cu adevărat eroică, înfrîngînd mari greutăți și privațiuni, refăcînd rapid întreprinderile lovite greu de război, izbitînd astfel să aprovizioneze frontul de luptă cu armament, muniții, echipamentul și hrana necesară armatei. Activitatea menită să asigure trimiterea pe front a trupelor, armamentului și munițiilor, transporturile de orice fel, aveau un rol esențial pentru succesul forțelor combătătoare din primele linii ale războiului.

Muncitorimea cehoslovacă — glorioșul detașament revoluționar care în zilele eroicului februarie 1933 trecuse prin focul unor aprige bătălii de clasă, își aduseseră, sub conducerea Partidului Comunist, tributul său de luptă în timpul insurecției armate din august 1944, participînd la dobîndirea regimului antonescian, la izgonirea armatelor hitleriste de pe teritoriul țării. De astădată, partidul îi încredințase o sarcină nouă de uriașă răspundere: reorganizarea transportului feroviar, refacerea parcului rulant, asigurarea în cele mai bune condiții a transportului și aprovizionării armatei române și sovietice.

Înfruntînd cu minunat spirit de sacrificiu condițiile grele datorate ruinei economice și sabotajului reacțiunii, cehoslovacii, alături de întregul nostru popor au înscris pagini de adevărat eroism cetățenesc. Cronica acestor evenimente constituie un înălțător exemplu de patriotism.

Dacă o seamă de obiective economice — fabrici, uzine, mine — rămînînd în picioare în urma bombardamentelor și a războiului pe teritoriul țării, nu același lucru se putea spune despre căile de comunicații și materialul de transport. Nici un alt sector al economiei naționale nu avusese de suferit mai mult din cauza războiului decît activitatea de transport feroviar. O statistică publicată la 13 ianuarie 1945 de ziarul Scînteia arată că, în ce-

priveste materialul rulant, față de situația existentă înainte de aprilie 1944, la sfîrșitul lunii noiembrie a aceluiași an, numărul locomotivelor era redus cu 12 la sută, iar din numărul total numai 50 la sută erau în stare de circulație; parcul total disponibil de vagoane era redus cu peste 18 la sută, atelierele de reparații de la București, Brașov, Craiova, Tr. Severin, Galați, Simeria, Pașcani, erau aproape complet nimicite, suprafața halelor de lucru fusese distrusă în proporție de 75 la sută, forța motrică în proporție de 91 la sută, iar numărul mașinilor-unelte în funcțiune era cu 83 la sută mai mic decît în mod obișnuit.

Oricine își poate da seama, din simpla parcurgere a acestei statistici, că normalizarea situației, admitînd că n-ar fi lipsit mijloacele materiale necesare, presupunea timp îndelungat. Dar, mai cu seamă acum, cînd eforturile întregului popor erau mobilizate pentru refacerea economiei, pentru susținerea din toate părțile a războiului antihitlerist, timpul nu aștepta. Lansată de Partidul Comunist, lozincă **Totul pentru front, totul pentru victorie!** răsuna cu putere, la mitingurile cehoslovacilor, țînute în primele zile de libertate, desfășurate adesea în depouri pustiite de bombe.

„Muncitorimea cehoslovacă este hotărîtă să sprijine cu toate forțele sale efortul de război al poporului român“ —

glăsuiește textul unei motiuni adoptată de o adunare cehoslovacă din septembrie 1944. „Muncitorimea cehoslovacă într-un val de patriotism neînfrînt contribuie la sfîrșirea de război a lumii antifasciste“; „Organizarea producției și în special a transporturilor care au o importanță vitală în ducerea războiului“ — este considerată sarcina primordială a muncitorilor feroviarilor.

Sînt cuvinte care se fac auzite în adunări cehoslovace la București și la Galați, la Buzău și la Simeria, la Iași și la Teiuș, la Brașov și Coșlariu, cuvinte cu care partidul se adresa în acele zile glorioșului detașament revoluționar, cuvinte care revin mereu atunci cînd este vorba de cehoslovacii, în coloanele Scînteii, **României libere** din septembrie, octombrie, noiembrie 1944... Și, odată cu ele, încep să apară din ce în ce mai multe vești care vorbesc despre munca eroică a feroviarilor, despre avîntul patriotic care-i însuflețește, despre primele realizări menite să normalizeze transportul feroviar, punîndu-l la dispoziția frontului într-un tempo vertiginos, apropiînd cele mai optimiste termene de executare a reparațiilor.

Primele statistici publicate arătau că în acest scurt răstimp fuseseră reparate și redat circulației sute de locomotive și mii de vagoane, se restabiliseră o cincime din lungimea liniilor ferate distruse, se reparase 18 la sută din suprafața totală a clădirilor avariate, jumătate din principalele triaje fuseseră refăcute, o treime din aparatele distruse fuseseră reparate și instalate, aceasta, cu toată lipsa de personal de specialitate, de mașini și materiale care nu se produceau în țară.

În spatele acestor statistici de o mărețată elocvență stătea munca eroică a oamenilor. Undeva, pe o linie deteriorată din nordul Transilvaniei, care

ducea spre front se execută o lucrare care „constituie un record chiar pentru timpuri normale“ — relatează ziarul: mii de lucrători și căruțași au lucrat neîntrerupt în trei schimburi pe vremea cea mai neprietnică, în altă parte s-a executat un viaduct provizoriu pe un picior de lemn „mai mare decît Palatul Telefoanelor“. La Cluj, ca în atîtea locuri, sub conducerea organizației de partid, se reclădesc Atelierele C.F.R. minate de hitlerişti. Iată relatarea faptului apărut într-un ziar din aprilie 1945: „Pe timpul cel mai rău s-a lucrat fără întrerupere într-un tempo rapid... O întreprindere în muncă, o însuflețire necunoscută pînă atunci, a cuprins pe muncitorii. Deși au fost flămînzii și fără vesminte, au lucrat săptămîni de zile... În fața ochilor lor, o singură țintă: refacerea ateliereilor, ajutorul efectiv pentru nimicirea bandelor hitleriste.“

Ziarul descrie mai departe, amănunțit, cum prin frămîntările și calculele „făcute de muncitorii“ s-a reușit să se înlocuiască o piesă indispensabilă în fabricarea roților noi de locomotive și vagoane — pivotul presei hidraulice pentru presat roțile: „A trebuit o piesă cu greutate de 7 000 de kg. pentru pivotul presei; o bucată de fier cum nu s-a turnat niciodată la Cluj. După părerea tehnicienilor era un lucru imposibil, mai ales cu mijloacele primitive de care dispuneau atunci atelierele. Muncitorii au arătat însă ce poate să facă voința lor neclintită...“

Exemple ca acestea se puteau înfăliși cu zecile și cu sutele în zilele cînd, lungi garnituri purtînd pe platformele lor ostași, arme și muniții, vagoane cu majusculele cunoscute și apropiate fiecăruia dintre noi — C.F.R. — luau drumul frontului spre Budapesta, Zvolen, Banská Bystrica. O statistică publicată ulterior avea să dea cea mai edificatoare expresie uriașului efort al cehoslovacilor. De la 24 august 1944 pînă la sfîrșitul anului 1945, a fost format un număr de 100 854 de trenuri cu un total de 701 017 vagoane, care au parcurs 15 250 951 tren/km, în mare majoritate în exclusivitate pentru sarcini militare. Din parcul rulant, pe măsura înălțării operațiilor militare un număr de 23 000 vagoane, 322 locomotive și 8 automobile au fost utilizate în afara frontierelor României.

În dimineața zilei de 9 mai 1945, ostașii diviziilor românești aflate de parte de granițele țării au încercat odată cu primele salve trase în cinstea victoriei sentimentul datoriei împlinite față de patrie și popor. Munca lor plină de abnegație, a cehoslovacilor pe frontul transporturilor feroviare reprezintă o substanțială participare la aportul întregului popor român la făurirea Victoriei.

Noul cartier Terezianum din Sibiu

Foto: AGERPRES

La C. I. L. Gălăuțaș, o nouă linie tehnologică

De curînd, la Combinatul de Industrializare a lemnului de la Gălăuțaș a intrat în funcțiune o nouă linie de lăcuire a foilor de uși. Caracteristic noul linii este faptul că toate utilajele componente sînt executate în țară, iar principiul tehnologic și funcțional este la nivelul tehnicii mondiale.

Calitatea finisării foilor în cadrul liniei realizate este cu mult superioară față de finisajele cunoscute pînă în prezent în țara noastră la acest produs. Linia proiectată de Institutul de studii și proiectări forestiere, avînd o concepție tehnică avansată în acest domeniu, va fi introdusă și în alte fabrici de uși.

Se dezvoltă Uzina de medicamente București

La Uzina de medicamente București, din b-dul Ion Șulea, se execută importante lucrări de extindere. După ce anul trecut aici a intrat în funcțiune secția de vitamină C și antipirietice, în etapa II-a a lucrărilor, care se execută anul acesta, în cadrul uzinei va fi construită o nouă secție

de condiționare de medicamente (fiole și tablete). De remarcat că pe lângă medicamentele obișnuite, întreprinderea bucureșteană va produce în secțiile sale biostimulatori cu aplicație în medicina umană și veterinară ca: vitamina B 6, vitamina K 3, acidul pantotenic, colină, acid nicotinic etc.

Modernizări la exploatarea minieră Ilba

BAIA MARE (coresp. R. 1) La exploatarea minieră Ilba, cea mai nouă unitate de acest fel din regiunea Maramureș, se execută în prezent importante lucrări de dezvoltare și modernizare a procesului de producție. Aici, se află în plină construcție un puț de extracție de mare capacitate, plasat în centrul de greutate al zăcămintului. El va avea o lungime de 137 metri. Puțul are ca scop transportul minereului de la

orizontalurile superioare la orizontul de bază.

O altă lucrare importantă terminată zilele acestea este electricificarea transportului în subteran și la suprafață pe o lungime de aproape 3 km. Avînd o mare putere de tracțiune locomotivele electrice transportă în aceeași unitate de timp o cantitate dublă de minereu cu cheltuieli de producție mult mai mici.

Raid anchetă în regiunile BRAȘOV, SUCEAVA și BANAT

Cînd constatările din birou nu coincid cu cele de pe teren

Iată-ne la sediul S.M.T. Rupea, regiunea Brașov. În curtea stațiunii, nici un tractor.

— Toate sînt la cîmp — ne spune directorul unității, tov. Gheorghe Predescu. Chiar acum pleacă la brigada de tractoare condusă de Ion Pumnea...

Pe drum, tovarășul Predescu ne-a vorbit despre brigada lui Pumnea, om cu un bun simț organizatoric. De acest lucru, ne-am convins repede. Cînd am ajuns la brigadă, toate tractoarele lucrau de zor pe ogoarele cooperativei agricole Dăișoara. Nici o defecțiune, nici o întrerupere a lucrului. Fiecare membru al brigăzii știa ce are de făcut, iar șeful lor era permanent printre ei, dîndu-le indicații, controlînd calitatea lucrărilor executate. Rodul acestei atențe preocupări? Iată-1: Semănatul celor 180 de hectare cu porumb este pe terminate. Am trecut pe la alte brigăzi ale acestui S.M.T. Aproape la toate am întîlnit aceeași preocupare pentru a folosi cât mai bine mașinile și timpul prielnic de lucru.

Dacă nu ne-am fi abătut și pe la cooperativa agricolă de producție Comăna, unde lucrează brigada de tractoare condusă de Nicolae Tempea, am fi plecat din raionul Rupea cu convingerea că toate brigăzile „merg bine”. Iată însă și o excepție. În mijlocul cîmpului, sub soarele strălucitor, două semănători, în loc să semene, stau.

— Ce defecte au — îl întrebă directorul S.M.T.-ului pe tractoristul Kraft Horst.

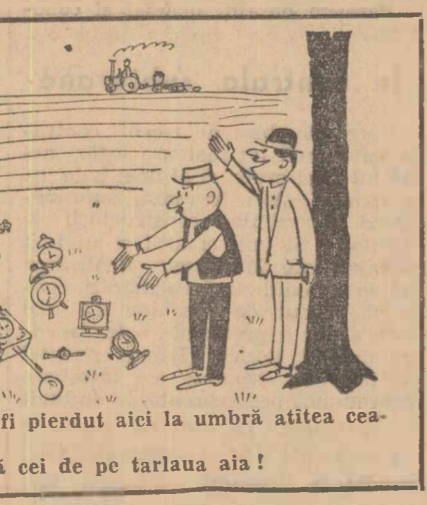
— Mari de tot — vine răspunsul. Mașinile nu le mai putem porni azi...

Ochiul specialistului nu putea fi însă înșelat. Gheorghe Predescu constată că era vorba doar de ruperea unor știfturi care de altfel au și fost înlocuite în câteva minute. Dar unde-i șeful brigăzii? Iată-1 vine agale cu servieta în mînă. Ne spune cu seninătate că mașinile nu se pot repara cu una cu două.

SEMĂNATUL PORUMBULUI SĂ FIE GRABNIC TERMINAT

Din ultima situație operativă reiese că în unele regiuni — ca urmare a mobilizării tuturor forțelor și mijloacelor — semănatul porumbului s-a efectuat pe întreaga suprafață planificată. Această importantă lucrare trebuie să fie grabnic terminată și în celelalte regiuni ale țării. Redacția ziarului nostru a organizat un raid-anchetă în regiunile Brașov, Suceava și Banat, în scopul de a cunoaște, la fața locului, posibilitățile care există ca semănatul porumbului să fie grabnic terminat. Redăm în cele ce urmează unele aspecte întîlnite.

— Este nevoie — zice el — să le ducem la sediul stațiunii... Dar cînd tractoristul s-a urcat la volan și a pornit la lucru, lui Nicolae Tempea i-au roșit obrazii. Ar fi bine însă să-și organizeze munca cu mai multă grijă, să controleze și să îndrumeze oamenii din subordine, să ia urgente măsuri ca, în cel mai scurt timp, să termine însămînțatul porumbului pe cele 275 de hectare planificate (pînă a-

— Cine o fi pierdut aici la umbră atîtea cearuri bune? — Cred că cei de pe tarlăua aia!

— Este nevoie — zice el — să le ducem la sediul stațiunii... Dar cînd tractoristul s-a urcat la volan și a pornit la lucru, lui Nicolae Tempea i-au roșit obrazii. Ar fi bine însă să-și organizeze munca cu mai multă grijă, să controleze și să îndrumeze oamenii din subordine, să ia urgente măsuri ca, în cel mai scurt timp, să termine însămînțatul porumbului pe cele 275 de hectare planificate (pînă a-

— Este nevoie — zice el — să le ducem la sediul stațiunii... Dar cînd tractoristul s-a urcat la volan și a pornit la lucru, lui Nicolae Tempea i-au roșit obrazii. Ar fi bine însă să-și organizeze munca cu mai multă grijă, să controleze și să îndrumeze oamenii din subordine, să ia urgente măsuri ca, în cel mai scurt timp, să termine însămînțatul porumbului pe cele 275 de hectare planificate (pînă a-

— Este nevoie — zice el — să le ducem la sediul stațiunii... Dar cînd tractoristul s-a urcat la volan și a pornit la lucru, lui Nicolae Tempea i-au roșit obrazii. Ar fi bine însă să-și organizeze munca cu mai multă grijă, să controleze și să îndrumeze oamenii din subordine, să ia urgente măsuri ca, în cel mai scurt timp, să termine însămînțatul porumbului pe cele 275 de hectare planificate (pînă a-

se observă și la alte brigăzi ale S.M.T. Făgăraș printre care și cea condusă de Andrei Haner. Și asta în timp ce la sediul stațiunii se susține că toate brigăzile merg ca pe roate. Este cazul ca conducerea S.M.T. Făgăraș să ia măsuri opera-

Într-un raion da, în altul ba

O zi bună de lucru folosită din plin se încheie cu un bilanț stimulant. Este ceea ce s-a întîmplat în seara zilei de 5 mai, la Milișăuți, raionul Rădăuți. Un astfel de bilanț este, în primul rînd, un sir de vești îmbucurătoare aduse din toate părțile de pe tarlăe.

— Am semănat azi 60 hectare de porumb! — Am plantat 43 hectare cu cartofi!

— In trei zile trebuie să terminăm. Neapărat.

Da, însămînțarea trebuie grabnic terminată. Și nu numai la Milișăuți, ci în întregul raion. În toată regiunea timpul este bun, lucrul în general, în săptămîna care a trecut, a mers bine. Chiar și în raionul Rădăuți. Într-o singură zi s-au semănat în raion 600 hectare de porumb, s-au plantat 434 hectare cu cartofi. Este oare tot ceea ce s-ar fi putut face, mai ales în raionul Rădăuți — unul dintre raioanele mult rămase în urmă cu însămînțările? Uite, la Dornești, nu s-a semănat azi (6 mai) nici un hectar de porumb. După amiază, la orele 16, inginerul agronom Mircea Marian, împreună cu mecanizatorii, abia pregătuse o semănătoare „pentru încercare”.

— Semănăm mîine. Avem terenul pregătit.

Dulce seninătate, ca și cum ne-am afla la mijlocul lunii aprilie! Și cînd

te gîndești că în cooperativa agricolă de producție din Dornești pînă acum nu s-a semănat nici un hectar de porumb. La cooperativa agricolă din Marginea nu s-a plantat nici un hectar cu cartofi. Așa stînd lucrurile în multe întîlniri, nu-i de mirare că în raionul Rădăuți nu s-a plantat pînă în seara zilei de 6 mai a.c. nici 20 la sută din suprafața destinată pentru cartofi, iar semănatul porumbului se desfășoară sub posibilități. În raionul vecin: Fălticeni, plantarea cartofilor e pe terminate și toate forțele sînt mobilizate la însămînțarea porumbului.

— Ghic! Cine-i? — desene de GH. CHIRIAC

te gîndești că în cooperativa agricolă de producție din Dornești pînă acum nu s-a semănat nici un hectar de porumb. La cooperativa agricolă din Marginea nu s-a plantat nici un hectar cu cartofi. Așa stînd lucrurile în multe întîlniri, nu-i de mirare că în raionul Rădăuți nu s-a plantat pînă în seara zilei de 6 mai a.c. nici 20 la sută din suprafața destinată pentru cartofi, iar semănatul porumbului se desfășoară sub posibilități. În raionul vecin: Fălticeni, plantarea cartofilor e pe terminate și toate forțele sînt mobilizate la însămînțarea porumbului.

În același ritm!

Trustul gospodăriilor agricole de stat Timișoara, este mult rămas în urmă cu semănatul porumbului. Pînă la data de 5 mai a.c., unitățile pendente de acest trust semănaseră doar 6.000 de hectare cu porumb din 24.000 de hectare prevăzute. Rămînea în urmă cu semănatul se explică, firește, și prin excesul de umiditate de pe terenuri, ca urmare a ploilor frecvente din ultimul timp, dar și prin unele lipsuri de natură organizatorică, care au frînat lucrul cu randament maxim al agregatelor. Iată, de exemplu, la gospodăria de stat din Becherecul Mic, unde directorul acestei unități, ing. Ioan Pantea și ceilalți membri ai consiliului au organizat temeinic munca, s-au semănat peste 600 de hectare. În schimb, la gospodăria vecină din Beregsăul Mare (director ing. Ioan Roșca) se însămînțaseră doar 250 hectare (din 1.420 ha prevăzute) în condiții de sol și climă identice. La gospodăria din Beregsăul Mare s-a așteptat greșit zile mai bine de lucru și zînzărea unor suprafețe mai întinse, pierzîndu-se clipe prețioase care, folosite din plin ar fi dus la realizări pe măsura posibilităților.

Trebuie remarcate printre măsurile bune inițiate de trust în ultimele zile pentru impulsivarea ritmului de semănat, regruparea tractoarelor în unitățile unde se poate lucra, de la gospodăriile învecinate unde terenurile nu permiteau intrarea cu mașinile. Numeroase tractoare de la gospodăria de stat din

Cenei au fost trimise la acest raid: I. ARABOLU, P. SOLCAN și V. LAZĂR

Combinatul avicol Crevedia, regiunea București, este prima unitate de acest gen din țară. În prezent, în diferite regiuni ale țării au intrat în funcție o serie de asemenea combinate care livrează cantități sporite de ouă și carne de pasăre. În cișcu: Vedere generală a combinatului avicol Crevedia Foto: AGERPRES

Scrisori de la cititori

Amplasarea statuiei lui Eminescu

Cele două machete ale statuiei lui Eminescu amplasate în două puncte din Cismigiu au suscit un mare interes în rîndul locuitorilor capitalei. În coloanele presei s-au purtat vii discuții, mai ales sub raport artistic, în legătură cu această operă de artă menită să evocă amintirea genialității personalității a poetului și să contere un plus de frumusețe peisajului cîmpian al Bucureștilor. Eu mi-aș îngădui să-mi spun părerea în legătură cu o problemă mai puțin dezbătută, dar nu mai puțin importantă și anume cea a alegerii unui amplasament potrivit. Din acest punct de vedere, cele două variante nu satisfac cerințele: ele nu pun în valoare statuia și nu-i asigură un cadru adecvat. Ambele amplasamente fiind chiar la intrarea în parc, nu există niciun necesar care să-i asigure perspectiva optimă și să creeze atracția depărtării. Pe lingă neajunsurile arătate, amplasamentul actual expune statuia cu spatele spre perspectiva majoră a peisajului principal (acest defect e reprobabil, în parte, și celei de-a doua variante). Trebuie amănajat un loc ad-hoc care să îndeplinească condițiile optime de vizibilitate și de încadrare a statuiei. Exemplul statuiei soldaților francezi poate fi călăuzitor în această privință.

Arh. ION DUMITRESCU București

171970 sau 177200

Sînt două posibilități, dar ambele la fel de iluzorii. În fapt, la nici unul din aceste numere nu poți afla vînzător răspons. Luni, 26 aprilie, rămăsesem fără butelie de aragaz. După ce a chemat jumătate de ora fără nici un rezultat — suna mereu ocupat, soția mi-a predat mie sarcina de a comanda o butelie. Era pe la ora 8. Așezat pe un scaun lingă telefon, cu o cămășă, cu foarte multă răbdare, am format cele două numere, fără întrerupere, pînă la ora 10. În acest răstimp, la centrul de comandă, aparatul a declanșat de trei ori. Am tînut receptorul la ureche cîte 10 minute, dar în zadar. Nu răspundea nimeni. Exasperat, am chemat 03 ca să mă înterez de starea de funcționalitate a aparatelor.

— Nu s-a defectat! Mai încercați... Avem atîtea reclamații la adresa... „abonatului” nostru „Aragaz” — mi-a completat părerea și impresiile telefonista de la celălalt capăt al firului.

A doua zi, povestea s-a reeditat. Între orele 8—10, mi-am pretecut timpul tot lingă telefon. Și cu același „rezultat”. În cele din urmă, pentru o simplă și banală comandă, am fost nevoit să mă deplasez pînă la depozit.

Ș. UDREA str. Luigi Cazavillian 13 A București

Ecua la „un proces îndelungat”

Scrisoarea de față are ca punct de plecare articolul „Un proces îndelungat”, apărut nu de mult în ziarul dv. Deși nu chiar întregul, cazul pe care vrem să vi-l re-lăm constituie un la fel de mediorit exemplu de lipsă de recunoștință de conduită incompatibilă cu principiile etice ale societății noastre socialiste. Dar să intrăm în subiect.

Sotii M. și I. Dumitrescu din capitală au adoptat în anul 1946, o fetiță de 10 ani. Au crescut-o și au îngrijit-o ca pe propriul lor copil. În anul 1961, E. C. a absolvit facultatea, devenind ingineră chimistă. A fost repartizată într-o localitate din țară, dar... „pentru că avea de întreținut o mamă bătrînă, pe care nu o putea lăsa singură — între timp tatăl adoptiv murise — ministerul a înțeles situația și a reținut-o în capitală. Din păcate însă, „mama bătrînă” a furnizat doar un pretext folositor și convingător, pentru rămînerea în capitală. E. C. devenită prin căsătorie E. A. se poartă în mod neomenos cu femeia care a înconjurat-o cu dragoste și grijă de părinte. Încercările întreprinse pentru îmbunătățirea relațiilor au rămas infructuoase. Chiar mai mult. În urma intervenției deputatei rationale și a comitetului de stradă tinerii s-au îndrîjit și mai mult. Bătrîna a fost scoasă din camera unde locuia și mutată într-o încăpăre de trecere, iar îngrijirea ei e lăsată în seama vecinilor și a cunoștințelor.

Tribunalul popular al raionului

Exces de muzică pe strada... Rapsodiei

Locuiește în orașul Timișoara, pe strada Rapsodiei nr. 14, deasupra unui magazin de instrumente muzicale. Fierbinte și plină de muzică, ascultă muzică la orice oră din zi, fie că sînt sau nu dispus, cînd am sau n-am treabă sau... cînd vreau să mă odihnesc. De la ora de deschidere și pînă la ora de închidere a magazinului, prin difuzorul instalat alară și „potrivit” la intensitate maximă, se revarsă, fără contenire, melodii de tot felul.

Sînt de acord că orice cumpărător vrea să audieze discul cu care intenționează să-și îmbogățească discoteca, dar acest lucru e perfect realizabil și fără folosirea amplificatorului. Pentru cei care locuiesc în preajma magazinului, muzica, acest mijloc important de desfășurare, recreere și instrucție, a devenit un chin. Și mai mult. De cînd, am fost bolnavă. Ca să mă pot trata și relace m-am mutat pentru 15 zile la părinți.

Sub pretextul „reclamei comerciale”, la forurile locale cărora m-am adresat n-am găsit înțelegere. Dar „reclama comercială” nu trebuie să tină seamă oare de o necesitate atît de stringentă pentru sănătatea omului, cum e liniștea?

EL. DUMITRESCU Timișoara

Printr-o fereastră a noului București se vede o nouă piață. Numeroase asemenea peisaje se pot vedea azi în capitală și în țară

FERESTRE BUCUREȘTENE

Ca să ajungem la ferestrele largi și înalte ale blocurilor de albi, multă apă a trebuit să curgă pe albia străveche Dimbovițe!

Intii a fost deschizătura îngustă, una cu pămîntul, a colibelor. Ploile le ajungeau și le înecau, orăntăniile le măciuca serenade, cînd nu se țineau de gileavă. Pe urmă, cînd oamenii și-au ridicat căsuțele, ferestrele s-au mai îndalțat de-o șchioapă, în fața grădiniței și-a bălădrilor care le țurau lumina soarelui. Locuitorii trăiau paizii, în penumbră și răcoare. Fugeau de razele solare, de sănătatea izvoară din astrul suprem, după care alergam cu toții, azi, sprinteni și bronzați, căuțînd iradiierile ultraviolete pînă-n facurar cel mai intens, care e marginea lacurilor, malul gîrlilor și litoralul vrăjii, cu nisipurile incandescente ale Pontului Euxin.

Cine a pus întiile temelii ale satului, ale țirgului, care a devenit o metropolă, creșcînd și îndalțîndu-se vertiginos în fiecare an?

A dăinuit multă vreme legenda ciobanului care a poposit cu turmele pe malul Dimboviței. Această gîrlă, a cărei apă cîine-o bea nu se mai duce, o adunat țel mai multă lume pe malurile ei. Cătuțul a crescut. Înainte de București, acestei așezări i se spune „Cetatea Drumboviței”. Se pomenește, din acea vreme, de un căpitan de oști numit spătarul Drago-

mir. Poate că numele reședinței domnești de mai țirziu vine de la niscaiva boieri București, care își aveau moșiile pe-aci.

Intiia oară e pomenit numele acestei București acum cinci sute și cîțiva de ani, într-un hrisov al lui Vlad-Tepeș, care judecă și hotărăște ale cui să fie niscaiva pămînturi, pentru a căror dreptăți statornicire, ca răspuns, „a primit domnia mea un col”. Urmează iscăltirurile marilor dregători sub aceea a crîncenului voievod.

Pînă acum cîțiva ani, cînd a fost descoperit acest document, se credea că orașul de reședință al Țării Românești a fost mutat de la Timișoara în bărganul dundrean de către tratele și urmașul la tron al lui Vlad-Tepeș, Radu cel Frumos, favoritul sultanului Mahomed al II-lea, cuceritorul Constantinopolului. Spuneau cronicarii că cetatea domnească trebuie să se afle mai aproape de Ruscuk, ca să fie supravegheată de pașă de acolo, să nu fie nevoiți ienicerii să urce locuiri la Timișoara, ca să vie de hac voievozilor răzvrățiți.

Iată, prin hrisovul lui Vlad, aflăm că Bucureștii erau mai de mult capitală de țară. Și dacă un domn dădea judecări de acolo, însemnează că acea aglomerație omenească avea o oarecare vechime, altminteri nu s-ar fi întins atîta, n-ar fi avut importanța

Acad. Victor Eftimiu

care s-o ridice la rangul de prim oraș al Munteniei.

Un călător, muezinul Ivlîi Cilibi (Cilibi însemnează pe turcește înfeleptul, învîștatul) nepot al unui mare vizir, vizir devenit, pe urmă, pașă al Vidinului, a călătorit de trei ori prin părțile sultanului, ajungînd pînă la Viena. El și-a consemnat impresiile în opt volume, care au început să fie traduse în diverse limbi europene.

Ivlîi Cilibi a vizitat de trei ori și țara valahilor, despre a cărei capitală, București, spune că-și trage numele de la întemeietorul ei, Abu-Kureis, din tribul Kureisilor, cei ce s-au răsculat împotriva califului Omar și au fondat pe lingă altele orașul Diebel din Siria.

Sonoritatea Abu-Kureis e apropiată de cuvîntul București. Cîit adevăr cuprinde aserțiunea călătorului turc, și cîit fantezie, vor lămurii cronicarii în viitor. Se pare că acum o mie de ani, prin lacurile unde ne aflăm, se ridica un oraș numit Perun. La vechii slavi Perun era zeul furtunii și al războiului, nume care va fi venind de la grecescul pir, furt.

Istoriicii noștri nu-l lămurit încă po-

vestea acestui oraș Perun din valea Dunării, închinat unei divinități din pantheonul slav, oraș pe care l-am găsit într-o veche hartă. Dar cite țaine nu ascunde trecutul popoarelor!

Ferestrele înalte încep să se deschidă larg în aceste însoțite zile de primăvară.

De la înălțimea etajelor „Scintei”, ochiul fermecat cuprinde panorama cetății Bucureștilor, cu verdețea care e în apogeu, cu luciul lacurilor albastre, răsfrîngînd frumusețea cer romănesc, cu urzesele cădării care s-au ridicat în anii puterii populare.

Mii și mii de blocuri deschid sute de mii de ferestre, din înalțul cărora cetățeanul poate contempla, în voie, la cele patru orizonturi, minunea pe care a făcut-o într-un răstimp atît de scurt mintea, voința și mina omului. Noi cuprîndem acum, în voie, de la ferestrele largi și înalte ale Bucureștilor veacului XX, un peisaj de care nici adoratorii zeului slav, nici oștenii spătarului Dragomir, nici supușii lui Vlad-Tepeș și ai lui Cuza-Vodă, nici măcar locuitorii de acum două decenii nu s-au putut învedea și bucura. Din „Turnul Colței”, din furtunul de țac, privirea nu trecea dincolo de pălăria care aprindea lemnișia țirgului cu bagdadii orientale și mistuia mahalale întregi.

Din dealul Mitropoliei pînă-n palatul, monastirea și închisoarea Văcă-

reștilor se vedeau, la poale, spre sud, vile care cecau adîncăra vestitul „vin de București”.

Se mai zăreau cîmpurile largi care alergau spre Oltenia și Giurgiu, iar dincoace, spre miază-zi, marale țirg, clopotnițe și case cu un singur tavan, înecate în verdețea. Și atit. Nu oglînda cerul lacurile care inviorează astăzi împrejurimile, nici scutelele care se aprind pe inserat în satele de mii de ferestre, în aceste zile proaspete, zilele celei mai lungi ale anului.

Aerul cald năvălește în locuințele suprapuse, de la balcoanele cărora bucureștenii se îmbată de renasterea țirii, și dau drumul soarelui să zburde în odăi. Acest contact permanent cu infinitul și lumina, această evadare din trecutul întunecat se repetă și-n viața întregii națiuni, care deschide ferestre largi spre viața nouă, socialită, în care am intrat de peste două decenii, și de a cărei desăvîșire ne apropiem, pas cu pas, în fiecare zi.

Privim înalț și larg. Construim mareș. De la nivelul pămîntului, ferestrele s-au urcat an cu an, spre balta infinită. Parcă și oamenii sînt mai înalți, de cînd s-au desprins de țărîna.

Și, astfel, din altitudini, putem scruta, cu toată încrederea, a viitorului împelmeze.

